

помилки. Витративши на шліфування неточностей близько двох-трьох годин, в результаті був задоволений [4].

Таким чином, при роботі над проектами я розширив свої знання з історії та отримав нові навички з комп'ютерних технологій. Тепер мені легше справлятися з подібними завданнями. Свій досвід маю змогу використати не лише при вивченні певної теми, виконанні наступних проектів, а і реалізуючи набуті компетентності в повсякденному житті.

Список використаних джерел та літератури

1. Велика війна 1914–1918: витоки, характер, наслідки: Монографія / Наукова редакція д.і.н. проф. С. С. Трояна. – К.: Видавничий дім «Кондор», 2018. – 536 с.
2. Історія міжнародних відносин і зовнішньої політики. ХХ – початок ХХІ ст. : Навч. посіб. / В. Ф. Салабай, І. Д. Дудко, М. В. Борисенко, М. П. Чуб. – К.: КНЕУ, 2006. – 368 с.
3. Навчальний проект з всесвітньої історії [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://sites.google.com/view/project-istoria-kuzkodaniil>
4. Телеграм бот: [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://tlgg.ru/@IstoriaKuzko_bot
5. Цветков Г. М. Міжнародні відносини й зовнішня політика в 1917–1945 рр.: Навч. посібник. – К.: Либідь, 1997. – 232 с.

УДК 373.5.016:94(477):37.091.313:004.774

Олександр Макаренко,

*учень 10-А класу ліцею № 14 «Здоров'я» Полтавської міської ради
(Науковий керівник – Авраменко Жанна Миколаївна, вчителька історії)*

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОЄКТАХ З ІСТОРІЇ

У статті зроблена спроба показати як в умовах шкільного навчання історії використовуються сучасні інформаційні технології у процесі проєктного навчання. Показаний спільний досвід вчителя і учня по створенню навчального проєкту з історії України у вигляді інтернет сайту, наповнення ресурсу текстовою інформацією та зображеннями, відеофайлами, мемами, гіф-анімацією.

Ключові слова: *урок історії, метод проєктів, інформаційні технології, Інтернет.*

Сучасна освіта – багатокомпонентна. Вона передбачає не тільки набуття знань, але й оволодіння способами практичної діяльності, набуття творчого досвіду, ціннісних орієнтирів особистості. Процес навчання сьогодні, окрім використання зусиль педагогів, має

забезпечуватися технічно й технологічно. Глобалізація, перехід до науково-інформаційних технологій, формування «суспільства знань» істотно змінюють суть освіти, зокрема уявлення про її якість.

Інформаційна технологія – сукупність методів та програмно-технічних засобів, об'єднаних у технологічний ланцюжок, що забезпечує збирання, оброблення, зберігання, поширення та відображення інформації, з метою зменшення трудомісткості процесів використання інформаційного ресурсу, а також підвищення їхньої надійності та оперативності [5, с. 131].

Якісна освіта це не тільки сума засвоєних знань. В сучасному світі, де знання, технології оновлюються значно швидше, ніж змінюються покоління людей, і сам навчальний процес повинен бути спрямований не тільки на засвоєння базових знань, але й на формування у особистості потреби, умінь та навичок самостійно засвоювати нові знання та інформацію протягом всього життя, ефективно використовувати їх на практиці. Тільки в разі такого підходу до навчального процесу можна забезпечити конкурентноспроможність фахівця [1, с. 17].

Метод проектів завжди зорієнтований на самостійну діяльність учнів, яка реалізується як в індивідуальній, так і в парній, груповій діяльності, що передбачає розв'язання проблеми: з одного боку – використання сукупності різноманітних методів, засобів навчання, а з іншого необхідність інтегрування знань, умінь використовувати знання з різних галузей науки, техніки тощо. Результати виконання проектів мають бути, що називається, «відчутними», тобто, якщо це теоретична проблема, то конкретне її розв'язання (якщо практична – конкретний результат) готове до використання (на уроці, в школі, у реальному житті) [5, с. 132].

Вибір тематики проектів у різних ситуаціях може бути різним. В одних випадках учителі визначають тематику з урахуванням інтересів і здібностей учнів, своїх професійних інтересів, навчальної ситуації в класі. В інших – тематика проектів може бути запропонована учнями, які природньо орієнтуються на власні інтереси, причому не тільки пізнавальні, але й творчі, прикладні [2-4].

Дивлячись на особистий досвід застосування інформаційних технологій в процесі виконання проектів з історії, можу точно сказати, що такі види діяльності сприяють підготовці учнів до повноцінного життя в умовах інформаційного суспільства. Зокрема, в ході вибору теми проекту сучасні здобувачі знань відразу починають використовувати комп'ютерні технології, Інтернет. Це абсолютно логічно, оскільки пошук в мережі потрібної інформації став для кожного з нас абсолютно буденною і повсякденною річчю.

Підвищення якості освіти передбачає використання у навчальному процесі не тільки таких традиційних засобів, як підручники, але і нових сучасних засобів і методів навчання, пов'язаних із сучасними технічними можливостями. Наприклад, комп'ютери, які, з одного боку, дають можливість розкрити додаткові пізнавальні здібності особистості, а з іншого боку залучають до інфраструктури, що природно буде використовуватися надалі [5, с. 133].

Наприклад я можу поділитися досвідом роботи над навчальним проектом з історії України у вигляді інтернет сайту. Я обрав реалізацію саме через сайт бо це актуально, творчо, цікаво, відповідає вимогам сучасності. Свій ресурс ми наповнили не лише текстовою інформацією та зображеннями а і відео файлами, анекдотами, мемами, гіф-анімацією. Це зробило сайт, і відповідно інформацію на ньому, дуже цікавим. Про що свідчили схвальні відгуки однокласників що його переглядали. Під час роботи над проектом були розроблені етапи створення сайту, шляхи та форми їх реалізації.

Підсумовуючи вище сказане можемо сказати, що використовуючи сучасні інформаційні технології при створенні проектів з історії, а в подальшому і з інших предметів, дало можливість поглибити свої знання не лише з профільної дисципліни а і з інформатики, програмування, веб-дизайну. А це на мою думку надзвичайно важливо у наш час.

Список використаних джерел та літератури

1. Активні та інтерактивні методи навчання / Укладач Кравчина О. С. – К.: ЦППО АПН України, 2003. – 32 с.
2. Біда О. Структура і методика інтерактивного уроку // Початкова школа. – 2007. – №7.
3. Вольфовська Т. О. Визначення рівня сформованості інтерактивних умінь особистості на етапах соціалізації // Педагогіка і психологія. – 2003. – № 3/4. – С. 141–148.
4. Зиньковська З. О. Психолого-педагогічні аспекти використання мультимедійних засобів навчання // Класному керівнику для роботи. – 2013. – № 7(55). – С. 6–12.
5. Готько О., Чайковська О. Інформаційно-комунікаційні технології – як сучасний засіб навчання в освіті // Молодь і ринок. – 2015. – № 4. – С. 130–134.
6. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Науково-методичний посібник. – К.: Видавництво А.С.К., 2004. – 192 с.